

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Русе, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Антоанета А.а

при участието на секретаря ДесиС.а Ботева
като разгледа докладваното от Антоанета А.а Гражданско дело №
20224500100282 по описа за 2022 година

Ищците С. Е. С. и А. В. О., лично и като майка и законен представител на А. М. А. твърдят, че Д. С. Ю., б. ж. на с. Р. В., обл. Русена 11.05.2017 г. умишлено умъртвил Р. Р. Х. от с. Г. В., която била майка на ищцата А. О. и баба на другите двама ищци. Заявяват, че срещу Ю. било образувано досъдебно наказателно производство за извършеното от него престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 2 и 3, вр. чл. 115 НК. След приключване на разследването, същото било внесено с обвинителен акт в РОС и било образувано НОХД № 108/2018 Г. Наказателното производство срещу подсъдимия било прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 5 НПК.

Твърдят, че смъртта на майката на А. О. и бабата на другите двама ищци им причинила огромни страдания. Ищцата А. О. загубила най-значимия за нея човек, като не спирала да мисли за нея и да плаче. Нарушила съня си, събуждала се и мислела как изглеждала след убийството. Другите двама ищци пък- нейни внуци твърдят, че били ужасени от новината за нейната смърт и начина, по който била убита. Били лишени от нейната опора и помощ, любов и внимание, предаване на житейския опит и семейни традиции. Тези неимуществени вреди им били причинени от виновното и противоправно поведение на извършителя на престъплението и наследодател на ответниците Д. Ю.. Същият бил починал през м. декември, 2021 г. Твърдят, че ответниците били приели оставеното от него наследство, в което като част от наследствената маса се включвало и задължението на наследодателя им да ги обезщети за причинените на всеки от тях вреди. Претендират А. Д. С. и Т. Д. С. – деца на Д. Ю. да им заплатят следните суми за претърпените от тях неимуществени вреди: за С. Е. С. по 50 000 лв. от всеки от двамата ответници, за А. В. О. по 66667 лв. от всеки от

двамата ответници и за А. М. А., чрез неговата майка и законен представител А. В. О. по 33 333 лв. от всеки от ответниците, ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяване на исковете. Претендират и разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците А. Д. С. и Т. Д. С., и двамата чрез адв. И. Р. САК са депозирали отговор на исковата молба, с който вземат становище за недопустимост и неоснователност на предявените срещу тях искове, тъй като били заявили пред РРС заявления за отказ от наследството на починалия си баща Д. С. Ю.. Намират още исковите претенции за неоснователни като недоказани, тъй като липсвали доказателства за родствената връзка на ищите с Р. Р. Х., както и за нейната смърт.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

От представените по делото удостоверения за родствени връзки се установява, че ищите А. В. О., С. Е. С. и А. М. А. са съответно дъщеря, внучка и внук на Р. Р. Х., поч. на 11.05.2017 г.

Видно от приложеното на л. 50 от делото удостоверение, Д. С. Ю., поч. на 21.12.2021 г. е оставил за свои законни наследници ответниците Т. Д. С. –негов син и А. Д. С.- дъщеря.

Към настоящото производство е приложено НОХД № 108/2018 г. по описа на ОС Русе, образувано против Д. С. Ю. за престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 2 и 3, вр. чл. 115 НК – за това, че на 11.05.2017г. в с. Г. В., обл. Р., умишлено умъртвил друго – Р. Р. Х., ЕГН ***** от с. Г. В., обл. Р., като убийството е извършено по особено мъчителен начин за убитата и с особена жестокост. С влязло в сила на 27.12.2019 г. Определение № 197/23.04.2019 г., Русенският окръжен съд е прекратил производството на основание чл. 289, ал. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 5 НПК – поради това, че след извършване на престъплението деецът е изпаднал в продължително разстройство, което изключва вменяемостта.

По делото е приета комплексна съдебно-медицинска и биологична експертиза, вещите лица по която въз основа на протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбум, протокол за оглед на труп, аутопсионен протокол и веществените доказателства, приложени по НОХД № 108/2018 г. на РОС дават заключение, че причината за настъпване на смъртта на Р. Х. следва да се отдаде на механична асфиксия при съчетание на притискане на шията с ръка /удушаване/и затискане на външните дихателни отвори с последваща аспирация на стомашно съдържимо. При огледа и аутопсията върху трупа на Р. Х. не са установени увреждания или друг вид следи, които да отговарят на „следи от зъби на Д. С. Ю.“. При извършени на 13.05.2017 г. и 15.05.2017 г. съдебно-медицински прегледи на Д. Ю. са установени две групи повърхностни наранявания на лявата му предкирка. При директно съпоставяне на

гипсови отливки на съзъбието на Р. Х. и лъчевата повърхност на лява предкитка на Д. Ю., както и при мащабно фотосъпоставяне на мащабни фотоснимки на гипсовите отливки на съзъбието на Р. Х. и уврежданията на лява ръка на Д. Ю. е установено съответствие между съзъбието на Х. и уврежданията, установени по лява ръка на Ю.. От това, според експертите следва извода, че установените повърхностни наранявания на лява предкитка на Д. Ю. добре отговарят да са получени при ухапване от Р. Х..

Вещите лица дават още заключение, че при ДНК изследване на нокътни изрезки от дясната ръка на Д. С. Ю. е установена смес от клетъчен материал, като освен неговия собствен такъв, се установява и клетъчен материал, който може да произхожда от Р. Х..

Изготвената експертиза съдът преценява като компетентна, обективна и безпристрастно дадена и възприема изцяло.

По делото от страна на ищците са ангажирани и гласни доказателства.

Св. С. А. А. дава показания, че през 2017 г. е работил в Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при ОДМВР Русе и във връзка с това е работил по случай с умъртвяване на жена в с. Голямо Враново. Във връзка с това е провеждал беседи с мъж, чиито имена не си спомня, който не бил задържан веднага. Това се случило на следващия или по-следващия ден от патрул на РУ в Сливо поле след подаден друг сигнал за нападната друга жена в същото село. Отвели го първоначално в Кметството на с. Голямо Враново, а после и в ОДМВР Русе и по време на беседите с него той си признал, че е извършител на деянието. Потвърждава, че подписът под протокола за разпита му като свидетел в БП № 1018/2017 г. на ОДМВР Русе, приложен на л. 49 е негов. Спомня си още, че до трупа била намерена счупена половин краставица, а когато задържали този мъж в него била намерена цяла краставица.

Св. Н. Б. К. дава показания, че към 2017 г. работел като Началник Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ в ОДМВР - Русе. Изнася данни, че през м. май, 2017 г. получили сигнал за намерено лице в безпомощно състояние, починало в дома си в с. Голямо Враново. Сформирали група и заедно с експерти от БНТЛ и разследващ полицаи посетили адреса, където установили труп на жена в бечовото помещение на къщата, която обитавала. Била самотно живуща. След направения първоначален оглед и от съдебен лекар се установило, че жената е починала насилствено, вследствие на задушаване, като по тялото ѝ имало доста следи от физическо въздействие. Съдебният лекар установил задушаване, което по-късно при аутопсията се потвърдило, че е причинило смъртта. По тялото ѝ намерили доста следи от наранявания, синини, биологичен материал и една краставица, счупена на две, по която имало биологични следи. Създали организация за първоначални оперативно-издирвателни мероприятия заедно с колегите си от РУ в Сливо поле. Свидетелства, че на следващия ден след огледа, дежурният на Дирекцията го уведомил, че е получен сигнал от русенска гражданка, която имала наследствен имот в Голямо Враново.

Спомнял си, че било почивен ден. Сигналът бил за мъж във вилата ѝ, който я гледал как се преоблича. Тя заявила, че познава човека. Задържали лицето Д. С. Ю. и го отвели в Кметството, където им било предоставено помещение, за да работят. При личния обиск, в джоба му, намерили краставица, което ги навело на мисълта, че въпросното лице има някаква съпричастност към деянието. В късните часове на същия ден, след множество беседи и разговори човекът поискал да разкаже какво е сторил, че е извършил самото деяние, като счупената краставица, която намерили на местопроизшествието бил използвал за полово сношение с починалата. Били му снети писмени обяснения. Свидетелят си спомнял, че задържаният споделил, че харесвал жената и искал да прави полов акт с нея. Тя го изгонила първоначално и той после се върнал и приложил физическа сила.

Св. Н. А. Х. дава показания, че от 1993 г. работи като младши полицейски инспектор в РУ Сливо поле. Служебните му задължения включвали и обслужване на района на с. Голямо Враново, в което самият той живеел. Познавал Д. С. Ю.. Знаел, че е починал. Д. живеел в с. Голямо Враново със своето семейство, което включвало съпругата му, синът му Т. и дъщеря му А.. Децата му, а после и техните семейства продължили да живеят заедно със Д. и неговата съпруга. Т. ходел да работи със своето семейство в Холандия, но когато се връщали в България, се прибирали всички заедно в дома на Д.. Свидетелства още, че работел заедно с други лица по разследването срещу Д. за причинена смърт на Р. р. Х., също от с. Голямо Враново. Знаел, че Д. починал от инсулт, който получил в затвора, докато бил задържан по повод разследването, което се провеждало. Знаел, че за него след инсулта грижи полагали съпругата му и дъщеря му А., тъй като състоянието му било много лошо. От Кмета на Голямо Враново знаел, че е съдействал с работници, които да помагат на А., да го носят на ръце, да го качват в кола, за да може той да бъде транспортиран до гр. Варна, където е трябвало да бъде прегледан от психиатър. Не знаел, когато Д. починал кой е организирил погребението му. Предполага, че това са били близките му.

Св. М. А. О. дава показания, че Р. Х., негова тъща, била убита преди 5 години. Полицията посочила като убиец Д., който живеел в с. Голямо Враново. По това време свидетелят, заедно със съпругата си А. и синът си А., живеели в гр. Опака. За смъртта на тъщата им се обадил техен приятел от с. Голямо Враново. Веднага с жена му тръгнали натам, но два дена не могли да влязат в къщата, защото се провеждало разследване. А. оставили в едно приятелско семейство, тъй като бил малък и не искали да се плаши. Полицаяте им обяснили, че Р. е починала по особено жесток начин, тъй като имало удари. Имало разхвърляни столове, леглото било разхвърляно. Помислили, че това било с цел кражба, тъй като предния ден си била взела пенсията. Цялото село после разбрало за начина, по който Р. починала. Свидетелства, че съпругата му много страдала, плачела, не само защото загубила майка си, но и защото била умряла по такъв жесток начин, при убийство. Било я срам и повече от две години не смееа да

каже в Опака, че майка ѝ е била убита и изнасилена и че някой се е гаврил по такъв особено жесток начин с нея. Казали само, че е убита. Дава показания, че съпругата му страдала, нощно време не можела да спи. Свидетелства, че доведената му дъщеря С. след деня на убийството имала изпит, на който не могла да се яви. Така и не могла да завърши висшето си образование. Чувствала се зле, тежко изживявала случилото се. Не можела да го преживее. С. била любимата внучка на баба си. Въпреки, че тъща му имала и други внуци, тя най-много държала на С. и всичките си пари, които събираща казвала да отидат за нея. Свидетелства, че никой от семейство му не могъл да преживее случилото се убийство. Вече пет години като се приберял от работа, жена му стояла наведена и плачела, отивала в другата стая и продължавала да плаче.

Изнася данни, че Р. и А. били в много близки отношения. Отношенията им били приятелски, повече от взаимоотношения между майка и дъщеря. Обръщали се на галени имена. Споделяли си всичко. Свидетелства още, че съпругата му А. се явявала на всички заседания, докато вървяло наказателното дело и слушала в подробности, това, което се говорело в съдебната зала. Като се приберяла у дома, не можела да се съвземе, все едно насреща му имало друг човек. Не била като преди усмихната. Приемала хапчета, за да може да спи. Свидетелства още, че съпругата му била толкова разстроена от случилото се с майка ѝ, че това се отразило и на отглеждането и възпитанието на сина им А.. Тя не можела да му обръща внимание и той започнал да има по-слаби оценки в училище.

Дава още показания, че докато живеели в Опака в месеца по два пъти ходели в Голямо Враново за събота и неделя. Преди това, докато малкият бил на 2-3 години, имал повече време и по-често ходели там. Р. също идвала при тях, но по-рядко. Когато я посещавали не оставали да спят в дома ѝ, защото къщата била стара и отсядали у негов приятел, но се случвало и да спят и при нея. Там обаче се хранели. Тя с радост ги посрещала и обгрижвала. А. прекарвала повечето време при майка си. Съпругата му и тъща му често се чували и по телефона.

Свидетелства още, че С. имала астма и когато баба ѝ починала от астмата ѝ се подули краката. Постъпила в болница за лечение. Не можела да диша. Две-три години все страдала и от това.

Дава показания, че А. все още не знае как точно е починала баба му.

Изнася още данни, че когато Д. се разболял по време на наказателното дело, синът и дъщеря му се грижели за него, основно дъщеря му. Знаел това от хора от Голямо Враново. След като Д. починал, къщата им се обитавала от дъщеря му и жена му. За сина му знаел, че ходи в чужбина и се връща.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Исковете са за обезщетения за неимуществени вреди от непозволено увреждане и имат правното си основание вчл. 45, вр. чл. 52 ЗЗД и вр.чл. 60 ЗН.

От съвкупната преценка на доказателствения материал - комплексна съдебно-медицинска и биологична експертиза и свидетелски показания, се установява, че на 11.05.2017г. в с. Г. В., обл. Р. Д. С. Ю. – баща на ответниците е причинил смъртта на Р. р. Х. – майка на едната ищца и баба на другите двама ищци. Срещу извършителя е образувано наказателно производство за престъпление чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 2 и 3, вр. чл. 115 НК, което е прекратено на 27.12.2019 г. поради това, че след извършване на престъплението деецът е изпаднал в продължително разстройство, което изключва вменяемостта. Установява се също така, че на 21.12.2021 г. Д. С. Ю. е починал. На практика, с отговора на исковата молба, ответниците не оспорват така установената фактическа обстановка по предявения в исковата молба деликт.

Ищцата А. В. О. се явява дъщеря на убитата Р. Х., поради което и попада в кръга на лицата, имащи право на обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди /в тази връзка е Постановление № 4/1961 г. на Пленума на ВС/. От събраните по делото гласни доказателства – показанията на св. М. О. безспорно се установи, че същата е претърпяла и продължава да търпи болки и страдания от смъртта на своята майка и от начина, по който същата е била убита.

Що се отнася до ищите С. Е. С. и А. М. А., съдът е длъжен да съобрази задължителните разяснения, дадени с ТР № 1/21.06.2018 г. по тълкувателно дело № 1/2016 г. на ОСНГТК. Съгласно указанията по приложение на закона, дадени от ВКС, материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в Постановление № 4 от 25. V. 1961 г. и Постановление № 5 от 24. XI. 1969 г. на Пленума на Върховния съд, и по изключение всяко друго лице, което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени. Обезщетение се присъжда при доказани особено близка връзка с починалия и действително претърпени от смъртта му вреди. В традиционните за българското общество семейни отношения дядо и внуци са част от найблизкия родствен и семеен кръг. Връзките помежду им се характеризират с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална близост. Когато поради конкретни житейски обстоятелства привързаността е станала толкова силна, че смъртта на единия от родствениците е причинила на другия морални болки и страдания, надхвърлящи по интензитет и времетраене нормално присъщите за съответната родствена връзка, справедливо е да се признае право на обезщетение за неимуществени вреди и на преживелия родственик. В тези случаи за получаването на обезщетение няма да е достатъчна само формалната връзка на родство, а ще е необходимо вследствие смъртта на близкия човек преживелият родственик да е

понесъл морални болки и страдания, които в достатъчна степен обосновават основание да се направи изключение от разрешението, залегнало в постановления № 4/61 г. и № 5/69 г. на Пленума на ВС - че в случай на смърт право на обезщетение имат само най-близките на починалия.

В Решение № 92 от 17.11.2020 г. на ВКС по т. д. № 1275/2019 г., II т. о., ТК, е посочено, че от разясненията по тълкувателното решение следва категоричният извод, че обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техни близки на лица, извън кръга на лицата, очертан в двете пленумни постановления, се присъжда само по изключение. Предпоставките, за да се приложи това изключение, са: 1. създадена особено близка връзка между починалия и претендиращия обезщетението и 2. действително претърпени неимуществени вреди, които надхвърлят по интензитет и времетраене вредите, нормално присъщи за съответната връзка. Особено близка, трайна и дълбока емоционална връзка е налице, когато поради конкретни житейски обстоятелства привързаността между починалия и претендиращия обезщетението е станала изключително силна, т. е. такава, каквато се предполага, че е привързаността между починалия и най-близките му, активно легитимирани да претендират обезщетение за неимуществени вреди съгласно Постановление № 4 от 25.05.1961 г. и Постановление № 5 от 24.11.1969 г. на Пленума на Върховния съд.

От събраните по делото гласни доказателства се установи, че отношенията между ищците С. Е. С. и А. М. А. и починалата им баба са били близки, но нормално присъщи за съответната връзка, типични и обичайни за родствени отношения между баба и внук. Действително, по отношение на С. С. св. М. О. дава показания, че е била любимата внучка на баба си. Не са налице доказателства по делото обаче установените конкретни житейски обстоятелства да са довели до отношения, надхвърлящи обичайните и съответно обуславящи право на обезщетение за неимуществени вреди. Гореизложеното обуславя извода, че ищците С. Е. С. и А. М. А. не са легитимирани да получат обезщетение за смъртта на баба си, поради което предявените от тях искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При тези фактически обстоятелства, съдът намира че е налице извършено от наследодателя на ответниците непозволено увреждане по отношение ищцата А. О., изразяващо се в причиняване смъртта на нейната майка. Деянието е противоправно, извършено е виновно, чрез умишлено удушаване и като последица от него за дъщерята на загиналата са настъпили вреди, изразяващи се в болки и страдания от загубата на майка ѝ. Разпоредбата на чл. 45 ЗЗД задължава всеки, който виновно е причинил вреди другиму, да ги поправи. Следователно, от момента на увреждането, за деликвента Д. Ю. е възникнала отговорност за заплащане на обезщетение за претърпените от А. О. вреди.

След смъртта на причинителя на вредите, задължението за обезщетение по чл. 45

ЗЗД съставлява пасив в оставеното от него наследство. За да възникне отговорност на законните наследници на починалия за процесното задължение, следва да е налице наследствено правоприемство. Наследственото имущество обаче не се придобива по право. Съгласно разпоредбата чл. 48 ЗН, наследството се придобива с приемането му, което произвежда действие от открИ.ето му. Приемането може да стане с писмено заявление до районния съдия или с конклюдентни действия, т. е. действия, които несъмнено предполагат намерение на наследника да приеме наследството /чл. 49 ЗН /.

В конкретния случай, ответниците още с отговора на исковата молба са възразили, че са се отказали от наследството на баща си, като са представили и съответните доказателства за това. Ирелевантно в случая е обстоятелството, че отказите са вписани след завеждане на настоящото производство. Въпреки предоставената им от съда възможност, ищите не успяха да установят твърденията си, че ответниците са приели с конклюдентни действия, оставеното от баща им наследство преди вписване на отказите. Тези твърдения на практика са и лишени от конкретика за това, в какво точно се изразяват определените като несъмнено сочещи на намерение за приемане на наследството действия. Не налага противен извод обстоятелството, че след като Д. Ю. получил инсулт и се завърнал в дома си в с. Голямо Враново, дъщеря му се грижела за него.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 ЗН, наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. В случая ответниците не са приели наследството на своя баща нито изрично, нито с конклюдентни действия. Поради това, същите не отговарят за задълженията, оставени като пасив в наследството на наследодателя.

По тези съображения, исковете на А. В. О. за заплащане на обезщетение от непозволено увреждане, предявени против ответниците, са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода на спора, отправеното искане и представените доказателства, ищите следва да бъдат осъдени да заплатят сторените от ответниците разноски за адвокатско възнаграждение в размер на по 900 лв. за всеки от тях.

Мотивиран така, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от А. В. О., ЕГН ***** от гр. Р. против А. Д. С., ЕГН ***** и Т. Д. С., ЕГН *****, и двамата от с. Г. В., обл. Р. искове за заплащане на сумата от по **66 667 лв.** от всеки от тях- обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на майка й Р. Р. Х., виновно причинена на 11.05.2017 г. от баща им Д. С. Ю., поч. на 21.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от

предявяване на исковете като **неоснователни**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. Е. С., ЕГН *****, от гр. Р. против А. Д. С., ЕГН ***** и Т. Д. С., ЕГН *****, и двамата от с. Г. В., обл. Р. искове за заплащане на сумата от по **50 000 лв.** от всеки от тях- обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баба й Р. Р. Х., виновно причинена на 11.05.2017 г. от баща им Д. С. Ю., поч. на 21.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяване на исковете като **неоснователни**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от А. М. А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител А. В. О., ЕГН *****, и двамата от гр. Р. против А. Д. С., ЕГН ***** и Т. Д. С., ЕГН *****, и двамата от с. Г. В., обл. Р. искове за заплащане на сумата от по **33 333 лв.** от всеки от тях- обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баба му Р. Р. Х., виновно причинена на 11.05.2017 г. от баща им Д. С. Ю., поч. на 21.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяване на исковете като **неоснователни**.

ОСЪЖДА А. В. О., ЕГН *****, С. Е. С., ЕГН ***** и А. М. А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител А. В. О., ЕГН *****, и тримата от гр. Р. **ДА ЗАПЛАТЯТ** на А. Д. С., ЕГН ***** от с. Г. В., обл. Р. **СУМАТА от 900 лв.**, представляващи разноски за платено адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

ОСЪЖДА А. В. О., ЕГН *****, С. Е. С., ЕГН ***** и А. М. А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител А. В. О., ЕГН *****, и тримата от гр. Р. **ДА ЗАПЛАТЯТ** на Т. Д. С., ЕГН ***** от с. Г. В., обл. Р. **СУМАТА от 900 лв.**, представляващи разноски за платено адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Велико Търново в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____